

۱- پیشین دلیل برای نکه آفرید گادرای این دوست میباشد ، مطالعه همین دستگاه جهان آفرینش است زیرا آفریدن یک اتم از اتمهای بیشمار این جهان و یاساختن یک سلول اولاً احتیاج بداشتن کیفیت ساختمان و شناختن اجزاء آن و توانایی محظای بتوانی انجام آن دارد . مجال است کسی که از حقیقت پیزی اطلاع ندارد ، یا آنرا نپیشنهاد و توانایی بر انجام آن ندارد ، بتواند آنرا بازد و تحقیق دهد ، بطوری که جای هیچ حرفی نباشد . پس اگر کسی کاری را انجام داده بفهمید بطور خوب هم راه آن کار را میدانسته ، و همقدرت برآن عمل داشته است و اگر روزی این کار از هم پاشید برای او ممکن است که دوباره آنرا بصورت اول درآورد .

۲- اینکه اگر کسی کار متعکل و عجیبی که از عده هم میداند یا پیشتر آنها خارج بود ، انجام داد بالا وجود این حکم میباشد که قادر است کارهای کوچک و ساده تراز عمان نوع راه بطور مسلم انجام دهد .

فی المثل اگر کسی از عده هم مشکلترین مسائل را پیش برآورد و توانست با مسلطه کوتاهی اگر آن مشکله را باز کند ، میفهمیم که قدرت بر حل مسائل آسان را ندارد . صحیح اگر مصاری توانت ساختن باشکوه و مجلل را که رعوی مصاری زیادی در آن بیکاربرد شده است بسازه بطوری که هر چند دقيق عالیقدر در برآورده است آن بناست بیرون بدان که «از این کار از میفهمیم همان طور که قادر برای انجام این عمل بوده قدرت بر ساختن یک عمارت معقولی تو ساختن ساده هم دارد .» رایخا با سالم و منوع بر گشته و میگوییم بس آن خدایی که بشر را از خاکه آفریده و این گران غلیم الخلقه و کوکشانهای حیره کننده را خلقت نموده میداند که چگونه مردگان را زنده کنند .

او ذرت بر زندگه کردن آنها دارد ، اگر ندارد ، چگونه از اول اورآ آفریده آنها بر گرداندن انسان مرده صورت اول مشکلتر است یا نسلت کوکشانها و سجا بیهای مهیب ؟ چندوون این کارها تو ابابوده ولی بریک امر ساده تر توانانیست ؟ قرآن کریم در حدود ۸۰ سوره از همین راه توانانی می بین خدا بر امکان زنده شدن پس از مرگ استدلال نموده است و در بعضی از همین موارد دانایی خداوند را بر هر چیز اشاده نموده است . در حقیقت این گونه آيات اذیات میکنند که خداهم میداند که چطور دوباره پسر بازد ، و هم باین کار توانانی دارد اکنون فتنی از آیاترا ملاحظه فرماید :

۳- فلینظر الانسان مم خلق خاق من ماء دافق يخرج من بين الصلب والرائب أنه على رجعه لقادره طارق ۵ تا ۸۰ پس باید فکر کنند که از چه آفریده شده

حصین شب زنده دار

زنده شدن مردگان

از نظر قرآن و علم امر و ز

علم وقدرت خدا

آرزوی فارابی

دلیلهاشی که برای امکان زنده شدن مردگان آورده میشود ، روی پر فنه مینوا بهم آنها را بدقسمت تقسیم کنیم : یک آنها تکه بطور مستقیم و بدون توقف بر موضوع «اثبات آفرید گار و صفات او» مقدس دارای روشن میباشد و ثابت میکند ، که سر از سایر برداشتین برای مردگان موضوعی قابل امکان و تحقق است .

دیگر آنها تکه موقوف بر اثبات مبنی و صفات اوست ، که تازه قسمت اول فرات پیدا نکنیم ، نیتوایم با آنها استدلال نهاییم ، آنچه تاکنون توضیح داده ایم چهارده لیلیای قرآنی و چه غیر آنها هم از این قسم اول بوده و احتمالی مذهب خداشناسی نداشته است . اگر کسی فرض کند هم مادی باشد و برای جهان آفرینش خالق قابل تیاشد ، آن دلیلها مینوانند مستقل امکان زندگی جسمانی پس از مرگ را ثابت کنند و طرف دراقاع نمایند .

و این دلیلی که حالا میخواهیم از نظر قرآن کریم بیان کنیم موقوف بر رد مسئله «اثبات خدا و صفات او» است که خوشبختانه دور از همین مجله مطالعه کردایم ، دلیل اختصرار دوست ، اذیتاتی که مریبوط باین جاست توضیح میدهیم :

علم وقدرت خدا

پس از آن که از راهیان گوناگون توحیدی ، وجود خدا اثبات کردیم : ثبوت به بحث صفات خدا میرسد زمینکوئیم یعنی اذیتات خدا دانایی و دیگری توانانی است ، یعنی خداوند همه چیز را میداند و هر کاری راهم میتواند انجام دهد و برای اثبات این دو مدعای دو دلیل دائم .

کاست اذ آب جهنداء ای که از بین پشت و سینه خارج می‌شود آفریده شده است چنان و حتم (آن خدایی که اورا اینچنین آفرید) بربگردانیدن او قادرو توانست ۱

۲ - ای حسب الانسان ان لن نجمع عظامه بلی قادرین علی ان نسوی بنازه .
 (سوره قیامت آیه ۳ و ۴) یعنی : آیا انسان خیال می‌کند که ما میتوانیم استخوانهای اورا جمع (وزنده) کنیم ؟ آری ما تواناییم که مس انتکستان او را (با عهمه خلوط دیز و پیزش) باز بطور کامل بسازیم ۱

۳ - او لم يبروا ان الله الذى خلق السموات والارض و لم يعنى بخلقهن
 بقدار علی ای يحيى الموتی بلی الله علی کل شئیء قدیر (احقاف ۲۲)
 یعنی : آیا این مردم نمی‌فهمند که آن خدایی که آسمان هارا آفرید و از خلقت (عجب و پر اسرار) آنها عاجز نشد ، قادر است که مرد گانه از نده کند ؟ آری خدا پر عهمه جیز قادر است .
 ددر آیه ۹۹ سوره (اسراء) و ذیل آیه ۲۰ (عنکبوت) و ۸۱ (بس) و ۹ (شوری) نیز از همین دام استدلال شده است .

آرزوی فارابی

در آیه ۷۹ سوره پس در حواب آنکسی که می‌گفت کی میتواند استخوانهای که پوییده و حاک شده است دوباره زنده کند ، می‌فرماید : قل يعیمه بالذی انشأهَا اول هرمه یعنی : یکوهمانکسی که اول اورا آفرید زنده می‌کند در این حواب اگرچه تصریح بقدرت خداوند نشده ؛ ولی روح حواب این است که خداوند در مرتبه اول استخوانهای هارا آفرید و کسیکمدد اول قادر بیرون آفریدن بود بعد این قدرت را دارد پس باز گفت این حواب هم بهمان توانا بودن پروردگار است .

روی حسین یعنی فیلسوف اسلامی فارابی آرزو میکرده است که : ای کاش ارس طو فیلسوف بزرگ یونانی که در مملکه معاد جسمانی مانده بود بر استدلال این آیه آنگاهی پیدا میکرد ؛ تا دلیل روشنی بر امکان معاد جسمانی در دست داشت (۱)